

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “The Sabbath,” tr. 281–289, trong *The Desire of Ages*.

“Những người dọ thám không dám trả lời Đấng Christ trước đám đông vì sợ gặp rắc rối. Họ biết rằng Ngài đã nói sự thật. Họ thà để một người gặp nạn chịu đau đớn hơn là vi phạm truyền thống của mình, trong khi đó họ có thể giải cứu một con thú vì nếu không chủ nó sẽ bị thiệt hại. Qua đó cho thấy, người ta quan tâm đến một con vật cảm nhiều hơn con người, loài được tạo dựng theo hình ảnh Chúa. Điều này nói lên việc làm của mọi tôn giáo giả. Chúng bắt nguồn từ ước vọng của con người muốn tôn mình lên trên Chúa, nhưng chúng lại khiến con người bị hạ thấp xuống dưới loài vật. Mọi tôn giáo gây chiến chống lại quyền tối thượng của Chúa đều lừa gạt con người về sự vinh hiển vốn có của con người từ buổi Sáng thế, và sự vinh hiển của họ sẽ được phục hồi trong Đấng Christ. Mọi tôn giáo lầm lạc đều dạy các tín đồ mình phớt lờ trước những nhu cầu, những đau khổ và quyền lợi của con người. Phúc âm coi trọng nhân loại vì đó đã được chuộc bằng huyết của Đấng Christ; và Phúc âm dạy ta quan tâm đối với những nhu cầu và nỗi đau khổ của con người. Đức Giê-hô-va phán: ‘Ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng quý; thật ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng ròng xứ Ô-phia.’ Ê-sai. 13:12.

“Khi Chúa Giê-su hỏi những người Pha-ri-si ngày Sa-bát được phép làm điều lành hay điều ác, cứu người hay giết người, Ngài đã chất vấn họ bằng những mục đích độc ác của chính họ. Họ đang sẵn lòng mạng sống Ngài với lòng căm thù cay đắng, trong khi Ngài đang cứu sự sống và mang lại hạnh phúc cho vô số người. Thà giết người trong ngày Sa-bát như họ định làm, hơn là chữa lành người đau khổ như Ngài đã làm? Trong lòng mưu định giết người vào ngày thánh của Chúa có công bình hơn là tình yêu dành cho mọi người, được thể hiện qua những hành động thương xót?”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 286, 287.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Mọi tôn giáo sai lầm đều dạy các tín đồ không quan tâm trước những nhu cầu, những đau khổ và quyền lợi của con người.” Chúng ta phải chú ý hành động thế nào để tránh sự vô tâm như vậy trong (và ngoài) cộng đồng hội thánh?
2. Người lân cận của tôi là ai? Bằng cách nào việc theo Đấng Christ đã khiến chúng ta giống người Sa-ma-ri, người đã vượt qua ranh giới mình để thể hiện tình yêu thương?
3. Nếu Đức Chúa Trời yêu sự công bình và lòng nhân từ, bạn nên hành động như thế nào cho phù hợp với điều quan trọng nhất đối với Ngài? Làm thế nào bạn có thể chú trọng hơn vào điều mà Chúa Giê-su gọi là “điều hệ trọng hơn của luật pháp”?
4. Chúng ta phải hiểu rằng khi Đức Chúa Giê-su bàn luận về sự phán xét, điều cần bản trong sự phán xét là việc chúng ta có tích cực yêu thương người khác hay không và ở mức độ nào, đặc biệt là đối với những người khốn cùng và bị ức hiếp. Suy gẫm điều này dựa theo Ma-thi-ơ 25:31- 46.

Ai Là Người Lân Cận Tôi?

Theo lời tường thuật của Lu-ca, ngay sau khi Đức Chúa Giê-su tuyên bố hai điều răn lớn nhất là yêu Chúa và yêu người lân cận, một giáo sư luật “muốn xưng mình là công bình nên thưa cùng Đức Chúa Giê-su rằng: “Ai là người lân cận tôi?” (*Lu-ca 10:29*). Để trả lời, Chúa Giê-su kể một chuyện ngụ ngôn về người Sa-ma-ri như lành, đối với ngày nay thì quen thuộc, nhưng lúc đó rất gây sốc.

Đọc truyện ngụ ngôn về người Sa-ma-ri như lành trong Lu-Ca 10:25–37. Đoạn Kinh Thánh này nói gì dưới ánh sáng của các tiên tri kêu gọi lòng thương xót và sự công bình; cũng như các điều bất công mà các nhóm người khác nhau đã gây tổn thương cho “người lân cận” trong suốt lịch sử nhân loại?

Đức Chúa Giê-su không chỉ nói về sự công bình; Ngài đến để mang lại sự công bình. Ngài đã và sẽ làm ứng nghiệm lời tiên tri cũng như thỏa mãn sự khao khát công bình (*xem Lu-ca 4:16–21 dưới ánh sáng của Ê-sai 61:1, 2*). Ngài là niềm ao ước của mọi quốc gia, đặc biệt là những quốc gia nhận ra nhu cầu cần được giải thoát của mình.

Ngược lại với kẻ thù nắm quyền lực và tìm cách chiếm đoạt ngai của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su đã hạ mình xuống và đồng cảm với những người ở dưới tội lỗi, bất công và áp bức (mà không bị tội lỗi lây nhiễm), và Ngài đã đánh bại kẻ thù bằng cách hiến mình trong tình yêu để thiết lập sự công bình như Đấng Công Bình và Đấng Xưng Công Bình cho những ai tin. Làm sao chúng ta có thể tuyên bố mình quan tâm đến luật pháp mà Đấng Christ đã chết để bảo vệ, nếu chúng ta không quan tâm đến điều mà Đấng Christ gọi là những “điều hệ trọng hơn của luật pháp”?

Thi thiên 9:8, 9 tuyên bố: “Ngài sẽ lấy công bình đoán xét thế gian, Dùng sự ngay thẳng mà xử các dân tộc. Đức Giê-hô-va sẽ làm nơi náu ẩn cao cho kẻ bị hà hiếp, Một nơi náu ẩn cao trong thì gian truân.” Tương tự như vậy, Thi thiên 146:7–9 cho biết thêm, Đức Chúa Trời “đ đoán xét công bình cho kẻ bị hà hiếp, Và ban bánh cho người đói. Đức Giê-hô-va giải phóng người bị tù. Đức Giê-hô-va mở mắt cho người đui; Đức Giê-hô-va sửa ngay lại những kẻ cong khom; Đức Giê-hô-va yêu mến người công bình. Đức Giê-hô-va bảo hộ khách lạ, Nâng đỡ kẻ mồ côi và người góa bụa; Nhưng Ngài làm cong queo con đường kẻ ác.”

Lời Chúa có thể nào rõ ràng hơn về việc chúng ta nên tìm cách phục vụ những người xung quanh đang gặp khó khăn và bị tổn thương?

Chúng ta học được gì qua cuộc đời và chức vụ của Đức Chúa Giê-su khi giúp đỡ những người đang cần giúp đỡ? Tuy không thể thực hiện những phép lạ như Ngài đã làm, nhưng chúng ta có thể làm được gì đủ để xem như “điều kỳ” cho những người bị tổn thương?

Được Gọi để Thiết Lập Công Lý

Các tiên tri trong Kinh Thánh liên tục nhấn mạnh lời kêu gọi của Đức Chúa Trời về sự công bình trong xã hội. Rất nhiều lần, Kinh Thánh không hề chùn bước trong việc nêu lên những vấn đề bất công và áp bức. Thật vậy, lời kêu gọi xin Đức Chúa Trời hãy phán xét cũng chính là lời kêu gọi xin Ngài thiết lập công lý.

Chẳng hạn, tiên tri Ê-sai không hề nhẹ lời về sự bất công trong Y-sơ-ra-ên thời bấy giờ. Lời ông kêu gọi cho sự công bình vang rõ ràng trong tai chúng ta ngày nay: “Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ đỡ kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bình vực lẽ của người goá bụa” (Ê-sai 1:17). Hơn nữa, ông còn tuyên bố “khốn thay” đối với những kẻ “lập luật không công bình” và “cướp lẽ phải của kẻ khốn khó” (Ê-sai 10:1, 2). Ông cảnh cáo: “Tới ngày thăm phạt, khi họa hoạn từ xa mà đến, các người sẽ làm thế nào? Các người trốn đến cùng ai để cầu cứu, và để sự vinh hiển mình ở nơi nào?” (Ê-sai 10: 3).

Tương tự, tiên tri Giê-rê-mi công bố thông điệp của Đức Chúa Trời: “Khốn thay cho kẻ xây nhà trái lẽ công bình, làm phòng bởi sự bất nghĩa; dùng kẻ lân cận mình làm việc vô lương, và chẳng trả tiền công. . . . Cha các người xưa đã ăn đã uống, làm ra sự công bình chính trực, cho nên được thịnh vượng. Người đã làm ra lẽ thẳng cho kẻ nghèo và thiếu thốn, cho nên được phước. Đức Giê-hô-va phán: Như vậy há chẳng phải là biết ta sao?” (Giê-rê-mi 22:13, 15, 16).

Đọc Ma-thi-ơ 23:23-30. Đức Chúa Giê-su dạy gì ở đây về điều quan trọng nhất? Bạn nghĩ Ngài có ý gì khi đề cập đến “điều hệ trọng hơn hết”?

Đừng nghĩ rằng sự bất công chỉ là mối quan tâm của các nhà tiên tri trong Cựu Ước, chúng ta thấy rõ ràng trong chúc vạ của Đức Chúa Giê-su, ở đây và những nơi khác, rằng điều này là mối quan tâm lớn nhất của Đấng Christ. Như Chúa đã nói: “Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! Vì các người nộp một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần, mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong luật pháp, là sự công bình, thương xót và trung tín; đó là những điều các người phải làm, mà cũng không nên bỏ sót những điều kia” (Ma-thi-ơ 23: 23). Tương tự, trong Lu-ca, Đức Chúa Giê-su than thở rằng, họ “bỏ qua sự công bình và sự kính mến Đức Chúa Trời” (Lu-ca 11: 42).

Nếu hôm nay, bạn phải tập trung vào “những điều hệ trọng hơn”, thì “phần mười bạc hà, hồi hương và rau cần” là những thứ gì mà có thể bạn đang chú tâm đến?

Đức Chúa Trời Yêu Mến Sự Công Bình

Kinh Thánh tuyên bố rằng Đức Chúa Trời yêu sự công bình và ghét điều ác (ví dụ *Thi thiên 33: 5, Ê-sai 61: 8*), và Ngài quan tâm nhiều đến sự bất công, điều gọi lên sự phần nộ chính đáng của Ngài thay mặt cho tất cả những ai là nạn nhân của sự bất công. Qua suốt Cựu Ước và Tân Ước, Đức Chúa Trời luôn thể hiện lòng thương xót trước những người khốn cùng và bị áp bức và đồng thời bày tỏ sự tức giận chính đáng đối với những kẻ hiệp đáp và lừa lọc người khác.

Đọc Thi thiên 82. Bài Thi thiên này bày tỏ thế nào về sự quan tâm của Đức Chúa Trời đối với sự công bình trên thế gian này? Điều ấy có ý nghĩa gì đối với chúng ta hôm nay?

Như nhiều nhà bình luận hiểu, đoạn Kinh Thánh này chỉ trích cả hai: những người cai trị ở trần thế chịu trách nhiệm về sự bất công trong xã hội; và cũng ám chỉ đến việc khi Đức Chúa Trời phán xét những kẻ cai trị trên trời (“các thần”) đằng sau những quan án và kẻ cầm quyền tham nhũng ở trần gian (rõ ràng là các thế lực ma quỷ). Cụ thể, những người cai trị được hỏi: “Các người sẽ đoán xét chẳng công bình, Và tây vị kẻ ác cho đến chừng nào?” (*Thi thiên 82:2*).

Thêm nữa, họ được giao phó: “Hãy đoán xét kẻ khốn cùng và người mồ côi; Hãy xử công bình cho người buồn rầu và kẻ túng ngặt. Khá cứu vớt kẻ khốn cùng và người thiếu thốn, Giải họ khỏi tay kẻ ác” (*Thi thiên 82:3, 4*). Ở đây và những nơi khác, các tiên tri của Cựu Ước đã đưa ra lời kêu gọi rõ ràng cho sự công bình. Đây không phải là mối quan tâm hời hợt của Kinh Thánh; nó là trọng tâm của thông điệp của các nhà tiên tri trong suốt Cựu Ước và những gì Đức Chúa Giê-su phán dạy khi Ngài sống trên trần thế.

Không có gì bí mật về những gì Đức Chúa Trời mong muốn và đòi hỏi ở những ai tuyên bố yêu mến và vâng lời Ngài. Ngài phán rõ ràng trong Mi-chê 6:8 (và trong những đoạn tương tự khác): “Hỡi người, Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; cái điều mà Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công bình, ưa sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời người sao?”

Cảm nghĩ này được vọng lại qua suốt Kinh Thánh. Chẳng hạn, Đức Chúa Giê-su phán: “Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta” (*Giăng 13: 35; so sánh với 1 Giăng 4: 8-16*).

Gia đình và hội thánh của chúng ta sẽ ra sao nếu chúng ta hết lòng thực hành theo Mi-chê 6:8 qua lời nói lẫn việc làm?

Hai Tội Lớn Nhất

Hai điều răn lớn nhất, chính Đức Chúa Giê-su đã phán, là yêu mến Đức Chúa Trời và yêu thương lẫn nhau. Thi hành những mệnh lệnh này bao gồm những sự hy sinh được thể hiện qua tình yêu thương đồng loại một cách cụ thể. Đó chính là thực sự đi theo bước chân của Đức Chúa Giê-su.

Vậy nếu hai điều răn lớn nhất là yêu Chúa và thương người, thì hai tội lớn nhất là gì?

Đọc Thi thiên 135:13–19. Điều này bày tỏ gì về một tội khá thông thường được nhấn mạnh trong suốt Kinh Thánh?

Cựu Ước liên tục nhấn mạnh sự quan trọng của tình yêu trên hết dành cho Đức Chúa Trời (*xem Phục truyền Luật lệ Ký 6:5*). Điều này liên hệ gần gũi với tội thờ hình tượng, một điều trái ngược với lòng yêu mến Đức Chúa Trời.

Đọc Xa-cha-ri 7:9–12. Theo tiên tri Xa-cha-ri trong những câu Kinh Thánh này, Đức Chúa Trời không chấp nhận điều gì? Điều ấy và tội thờ hình tượng liên quan thế nào đến hai điều răn lớn?

Không phải chỉ việc thờ hình tượng đã khiến Đức Chúa Trời phản ứng bằng sự giận dữ của tình yêu, mà còn là sự ngược đãi dân Ngài, dù là cá nhân hay tập thể. Ngài nổi giận trước sự bất công vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương.

Hai tội lớn được nhấn mạnh xuyên suốt Cựu Ước là những thiếu sót liên quan đến hai điều răn lớn: Mến Chúa và yêu thương nhau. Hai tội lớn nhất là không có tình yêu thương. Tóm lại, bạn không thể tuân giữ các điều răn nếu bạn không yêu Chúa và không yêu người khác.

Thật vậy, 1 Giăng 4:20, 21 nói: “Vì có ai nói rằng: Ta yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói dối; vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được? Chúng ta đã nhận nơi Ngài điều răn này: Ai yêu Đức Chúa Trời, thì cũng phải yêu anh em mình.”

Tại sao tình yêu dành cho Đức Chúa Trời không thể tách rời khỏi tình yêu dành cho người khác? Bạn hiểu thế nào về sự móc nối không thể phá vỡ này?

Hai Điều Răn Lớn Nhất

Khi suy gẫm về những gì chúng ta có thể làm, với tư cách cá nhân hay tập thể, nhằm nâng cao tình yêu và công lý của Đức Chúa Trời trong thế giới của chúng ta, chúng ta có thể bắt đầu bằng cách tập trung vào những gì Chúa đã truyền cho chúng ta.

Đọc Ma-thi-ơ 22:34–40. Đức Chúa Giê-su trả lời câu hỏi của vị luật sư như thế nào?

Theo Đức Chúa Giê-su, “điều răn thứ nhất và lớn hơn hết” là “Người phải hết lòng, hết linh hồn và hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người.” Và Đức Chúa Giê-su nói thêm, “điều răn thứ hai đây, cũng giống như vậy: Người phải yêu người lân cận như mình”. Tuy nhiên, những điều răn này không đứng một mình. Đức Chúa Giê-su dạy thêm: “Tất cả luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (*Ma-thi-ơ 22:37–40*). Thật vậy, các điều răn này đều được trích dẫn từ Cựu Ước.

Đọc Ma-thi-ơ 19:16–23. Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su cho người trai trẻ giàu có liên quan thế nào đến câu trả lời của Ngài cho vị giáo sư dạy luật trong Ma-thi-ơ 22?

Điều gì đã xảy ra ở đây? Tại sao Đức Chúa Giê-su lại trả lời vị quan trẻ như vậy? Và những cuộc gặp gỡ này đã nói gì với tất cả chúng ta, bất kỳ địa vị hay hoàn cảnh của chúng ta trong cuộc sống?

“Đấng Christ đã đưa ra những điều kiện duy nhất có thể đặt vị quan trẻ vào vị trí mà chàng ấy có thể trở nên một Cơ Đốc nhân hoàn hảo. Lời của Chúa là những lời khôn ngoan, mặc dù chúng có vẻ nghiêm khắc và khắt khe. Chấp nhận và tuân theo những lời ấy là hy vọng cứu rỗi duy nhất của chàng trai trẻ. Địa vị cao và tài sản nhiều đã gây ảnh hưởng xấu lên bản tính của người trẻ này một cách tinh vi. Nếu được ấp ủ, chúng sẽ thay thế Chúa trong tình cảm của anh ta. Giữ lại ít hay nhiều từ Chúa là giữ lại những gì sẽ làm giảm sức mạnh và hiệu quả đạo đức của anh ta; vì nếu chúng ta yêu quý những thứ trên thế gian này, dù chúng không chắc chắn và không xứng đáng đến đâu, chúng sẽ làm chúng ta mê mẩn.” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 520.

Mặc dù không phải tất cả chúng ta đều được kêu gọi để bán tất cả những gì mình có, như người trai trẻ giàu có này, nhưng cá nhân bạn, có điều gì bạn cố bám giữ không chịu từ bỏ mà nó có thể dẫn bạn đến sự hủy hoại vĩnh viễn?

Tình Yêu và Sự Công Bình: Hai Điều Răn Lớn Nhất

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ma-thi-ơ 22: 34–40; Xa-cha-ri 7: 9–12; Thi Thiên 82; Mi-chê 6: 8; Ma-thi-ơ 23: 23–30; Lu-ca 10: 25–37.*

CÂU GỐC: “Vì có ai nói rằng: Tôi yêu Đức Chúa Trời, mà lại ghét anh em mình, thì là kẻ nói dối, vì kẻ nào chẳng yêu anh em mình thấy, thì không thể yêu Đức Chúa Trời mình chẳng thấy được” (1 Giăng 4:20).

Mặc dầu chúng ta tin chắc rằng, cuối cùng Đức Chúa Trời sẽ khiến mọi chuyện tốt đẹp, nhưng điều quan trọng là chúng ta, những Cơ Đốc nhân, sẽ làm gì trong hiện tại. Có thể có nhiều bất công và tội ác mà Đức Chúa Trời sẽ không diệt bỏ lúc này (bởi tiêu chuẩn của cuộc xung đột toàn vũ), nó không có nghĩa là chúng ta không làm gì được để giúp giảm bớt, không nhiều thì ít, bất kỳ đau khổ và tội ác nào mà chúng ta gặp phải. Thật vậy, với tư cách là Cơ Đốc nhân, chúng ta có nghĩa vụ phải làm điều ấy.

Như đã thấy, tình yêu và công bình đi đôi với nhau; chúng không thể tách rời. Đức Chúa Trời yêu thích sự công bình. Theo đó, nếu chúng ta yêu Chúa thì chúng ta cũng sẽ yêu sự công bình.

Cũng vậy, nếu chúng ta yêu Chúa thì chúng ta sẽ yêu thương nhau. Một phần của việc yêu thương nhau là chia sẻ mối quan tâm đến hạnh phúc của những người xung quanh. Khi người khác đau khổ vì nghèo đói, áp bức hoặc bất kỳ hình thức bất công nào, chúng ta nên quan tâm. Khi người khác bị đàn áp, chúng ta không nên nhắm mắt làm ngơ. Thay vào đó, chúng ta nên tự hỏi mình có thể làm gì, cả về mặt cá nhân và tập thể, để đẩy mạnh tình yêu và sự công bình của Đức Chúa Trời, hầu phản chiếu sự công bình và tình yêu thương hoàn hảo của Chúa cho một thế gian đổ vỡ.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 22 tháng 3.